

пѣтъ Франца отъ громъ и пропасть. *Л. Д. 1872 р. 178.* Княже Свято-славе отърви братаницаѣ ми царкниѣ Райнѣ, доде още не ѣ загинѣла. *Р. 165. 3)* отниму, отнимаю: Като си синко, порастешъ, Царството да си отървешъ Отъ чужи рѣце, Стояне, Що ти ѣ царство бащино,— уще майчино. *М. 81.* Като го Царя погледа, Той си отъ столнината става, Че си е турилъ Иванча. Че отъ царя царство отърва, И отъ везиря визирство. *Ч. 315.* **Отрѣвъ са Отрѣвавамъ са** спасусь, спасаюсь; освобожусь, освобождаюсь: Животнитѣ махатъ съ онашката си за да са избавятъ или пакъ са отърватъ съ бѣгъ. *Л. Д. 1875 р. 88.* И горкото добиче да са отърве (отъ вѣшкитѣ) бѣга по поляната често нѣколко часове. *ib. р. 91.* България—трѣбва ѣ прѣди всичко да са отърве отъ своитѣ си стари и злѣ отхранени хора. *ib. 76 р. 135.* Азъ и до днесъ не можъ да са оттарвъ отъ нейнитѣ злобини ногти, съ които тя мѣ маѣчи. *Х. I, 95.* **Отрѣва ми безл.** (*син. изнася ми*) мнѣ выгодно: Простодушнитѣ селци, освѣнъ че плащатъ на долгеритѣ доволно, нѣ още съ благодареніе гы хрантутятъ цѣли мѣсица, като имъ принасятъ найхубави говби-че при такива приноси отърва ли на долгеритѣ за скоро да свършатъ черквата? *Зк. 52.* Има и едни дисаги брашно, ако ви отърва, земете та го притеглете. *ib. 84.*

Отрѣгнѣ и. св. Отрѣгамъ Отрѣгнувамъ и. дл. оторву, исторгну, исторгаю; искореню,—аю: Снопъ ся вързѣтъ, кѣту отргнѣтъ два хвата стъркове отъ най высокое жито, и кѣту имъ отърсѣтъ прѣстъ, скличвѣтъ гы отъ камъ класове и гы съединявѣтъ, прививаѣще гы вѣщо. *Пк. 55.*

Отрѣнамъ (Мак.) и. св. одрябну (*о руки и ноги*), *син. истрѣннѣ:* Сношти Маруда при мени е спала, На десната рѣка, на добра постеля, Дуръ ми рѣка отрнала, Отрнала гидѣ исанала. *В. 183.*

Отрѣсенъ пр. смысленный: Попъ Пръванъ одбра всички по-отрѣсены момчета въ селото и даде на различни занаяте. *Л. Д. 1869 р. 131.*

Отрѣсѣ и. св. Отрѣшамъ Отрѣсямъ и. дл. стряхну, стряхиваю; объю, обиваю зерно: Снопъ ся вързѣтъ, кѣту отргнѣтъ два хвата стъркове отъ най высокое жито и кѣту имъ отърсѣтъ прѣстъ. *Пк. 55.* Прѣзъ Юній начина жътва на зимнины та трѣбва да са прѣдвари и най-малко-то отръшнѣе, както и послѣ отъ измокряваніе. *Л. Д. 1870 р. 184.* Овеса трѣба да са жѣне съ време, защото вѣтара лѣсно го отрѣша. *Вл.* Нѣкой овчаръ възлѣзалъ на джѣбъ да отрѣсва отъ него жълды на стадото си. *Сб. 40.* **Отрѣсѣ са Отрѣсямъ са Отрѣшамъ са 1)** отряхнусь, отряхиваюсь: Отрьсилъ ся, като куче отъ росѣ. *Ч. 204.* Силенъ пенель падаше на насъ. Чясъ по чясъ стаяхмы за да са отрьсимъ; инакъ бы ны засипало и заровило. *Л. Д. 1874 р.*